

som man ikke maa komme ud over, og det er for 3die Klasse 60 Øre, for 2den Klasse 1 Kr. 20 Øre og for 1ste Klasse 2 Kr. Nu er der her Tale om en Forandring, og den skulde bestaa i, at de laveste Satser fuldstændig skulde stryges, saa at man til enhver Tid skulde betale Tillægsbilletten til et hurtigkørende Tog efter de højeste Priser indenfor den enkelte Kreds, altsaa 50, 80 og 1 Kr. 30 Øre. Saa længe Administrationen holder sig indenfor disse Grænser, Minimumsgrænsen og Maksimumsgrænsen, er en Forandring i Taksterne kun en administrativ Sag og vedrører ikke Lovgivningen.

Jeg skal derefter omtale det nævnte Bilag. Man var i Udvalget betænkelig ved at paalægge Passagererne paa vore Baner den Byrde, at de i Stedet for at betale 30 Øre skulde betale 50 Øre o. s. v. Den højtærede Minister, der ved Samraad havde faaet Oplysning om, at disse Betæneligheder vare til Stede, kom da med dette Bilag, og hvis man, i Stedet for at forhøje Hurtigtogbilletterne, gennemfører de i Bilaget omtalte Forhøjelser, faar man omtrent den samme Sum ind i Statskassen, nemlig 145,000 Kr. Bilaget omfatter forskellige Punkter. Der er for det første Forhøjelsen af Taksterne for Befordring af Cykler og dernæst Forhøjelsen af Taksterne for Overvægt af Rejsegods. For saa vidt Afstanden er over 25 km o. s. v., skal der betales for det, der er derud over, 8 Øre pr. 5 kg, det skal forhøjes til 10 Øre, og saa er der en Række lignende Ændringer. Ved Siden deraf er der ogsaa en Række Biindtægter, hvoraf nogle bestaa i Tillæg for Befordring i lukket Vogn eller for Dækning med Presenning, hvilket forhøjes med 10 Øre. Og saa er der Afgiften for forlangt Vejning af en Vognladning, den forhøjes fra 1 Kr. pr. Vogn til 1 Kr. 50 Øre. Der er, som sagt en Række smaa Biindtægter, der, naar de lægges sammen, blive til en ikke ubetydelig Sum. Den er opført her med 10,000 Kr., og naar vi i det hele lægge de Summer sammen, som indeholdes her i Bilaget, vil man finde, at det bliver det samme, som Forhøjelsen paa Hurtigtogbilletterne skulde tilvejebringe ifølge Forslaget, nemlig 145,000 Kr.

De Ændringsforslag, som Mindretallene have stillet, skal jeg ikke udtale mig om nu. Jeg vil anbefale det høje Ting at stemme imod alle 6 Ændringsforslag, der ere stillede her. Udvalgets Flertal har ikke Lod eller Del i noget af dem.

Valdemar Olsen: Min ærede Meningsfælle, det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), som ellers skulde have talt i denne Sag, er bleven kaldet til Helsingør for at deltage i et Byraadmøde, hvorfor jeg maa tillade mig at gøre et Par Bemærkninger angaaende de Ændringsforslag, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har stillet. Vi mene, det ikke er rigtigt at gaa med til de Forhøjelser, der ere foreslaaede her, og det af forskellige Grunde. For det første er der den Omstændighed, at vi have en Aftale, en Kontrakt eller en Tarif med Sverige og Tyskland, hvorefter andre Takster for Godsforsendelser her i Landet gælde for disse 2 Lande end de, der gælde Indlandet, og dette bevirker, at danske industridrivende betale betydelig mere for Godsforsendelser end tyske og svenske. Vi mene, at det er forkert yderligere at bringe Godstaksterne op, naar tyske og svenske forretningsdrivende kunne sende deres Varer til jydsk Stationer billigere end de danske næringsdrivende f. Eks. i København kunne. At dette Forhold indvirker betydeligt paa Konkurrencen, vil enhver kunne sige sig selv.

Endvidere mene vi, at Statens store Kassebeholdning retfærdiggør vor Modstand mod disse Takstforhøjelser. Statskassen er bugnende fuld af Penge. Den ligger med omtrent 45 Mill. Kr., og saa længe Statskassen er saa fuld af Penge, mener Mindretallet, det ikke er nødvendigt at skaffe Staten større Indtægter. Endelig mene vi, at den Omstændighed, at Statsbanernes Indtægter stadig ere stigende, ogsaa retfærdiggør vor Modstand mod disse Takstforhøjelser. Af Hensyn til det, jeg saaledes har omtalt, anbefale vi Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4.

Under Nr. 5 have vi stillet et Ændringsforslag om, at Forhøjelsen af Taksterne paa levende Dyr udgaar. Vi mene, at Statskassen heller ikke behøver denne Forhøjelse nu, idet vi dog naturligvis maa gaa ud fra, at hvis Statskassen senere skulde trænge til Penge, var det altid tids nok at skaffe Staten større Indtægter. Naar man vil indvende, som man har gjort, at Statsbanernes Indtægter ikke have Udsigt til at stige i samme Grad i Fremtiden, som de have gjort hidtil, maa jeg dertil sige, at det ved man ikke noget om. Den Tale have vi hørt saa ofte. Jeg erindrer saaledes om, hvad en tidligere Finansminister udtalte, jeg tror, det var i 1903, da de forrige Takster bleve fast-